

Klass: Insecta (egentliga insekter), **Ordning:** Coleoptera (skalbaggar), **Familj:** Staphylinidae (kortvingar), **Släkte:** *Euryusa*, **Art:** *Euryusa optabilis* Heer, 1839 **Synonymer:**

Kännetecken

En 3–3,2 mm lång kortvinge med långsträckt, platt kropp. Rostbrun, huvud, bakkroppsspets och oftast täckvingarnas bas mörkare.

Utbredning och status

Känd från Blekinge, östra Småland och Öland. I övriga Norden endast känd från Finland. Världsutbredningen är begränsad till Europa.

Ekologi

Biologin är dåligt känd. Larvutvecklingen sker troligen främst i anslutning till bon av myror (främst *Lasius*-arter, t.ex. *Lasius brunneus*) i gamla döda lövträd. Arten är funnen bl.a. i en ihålig ek med bo av *Lasius brunneus*, under svampig bark på ett grovt ekvindfälle med angrepp av skeppsvarvsfluga (*Lymexylon navale*) och i en liggande, murken aspstock med angrepp av vedviveln *Phloeophagus turbatus*. Även i Mellaneuropa uppges arten främst leva hos olika *Lasius*-arter i ihåliga träd, men är också funnen i gångar av träffjäril (*Cossus cossus*), hos stackmyror (*Formica* spp.) och i hackspettsbon.

Hot

Arten hotas av att gamla skadade träd gallras bort i parker och i odlingslandskapet, och av en minskad lövandel i skogslandskapet.

Åtgärder

Spara äldre lövträd i parker, betesmarker och alleer. Spara lövträd vid avverkningar.

Litteratur

- Palm, T. 1953. Anteckningar om svenska skalbaggar. VII. *Ent. Tidskr.* 74: 8–23.
Palm, T. 1961. Anteckningar om svenska skalbaggar. XIV. *Ent. Tidskr.* 82: 74–79.
Palm, T. 1968. Kortvingar, häfte 5. *Svensk Insektfauna* 9. Stockholm.

Författare

Håkan Ljungberg 2005. © ArtDatabanken, SLU 2006.